

Odborná stáž v organizacích Beztíže, Cesta integrace a Neposeda – Praha, Česká republika, listopad 2021

Aleksei Jefimov, Alexander Arabkin, Kevin Ivanov a Merilin Ůlem

Následující zpráva shrnuje všechny zkušenosti, náměty a myšlenky získané během odborné stáže.

Náš první den začal setkáním s Karolínou Panuškovou, která je koordinátorkou pro mezinárodní spolupráci v organizaci ČAS. Setkali jsme se v budově DDM Praha 3 – Ulita, kde sídlí i jeden z nízkoprahových klubů pro děti a mládež – Klub Beztíže.

ČAS je nezisková organizace založená v roce 1997, která sdružuje organizace a programy působící v oblasti nízkoprahových sociálních služeb a kontaktní sociální práce. Jedná se o programy nízkoprahových klubů pro děti a mládež, kontaktních center pro uživatele drog, nízkoprahových poraden a streetwork. Streetworkeri se s klienty snaží na ulici navazovat kontakt a poskytovat jim poradenství a pomoc při řešení jejich nepříznivé sociální situace. Pracovní pozice jsou stanoveny zákonem o sociálních službách č. 108/2006 Sb. ČAS organizuje pravidelné i na míru šité kurzy a semináře určené pro mnoho zájemců, od začátečníků až po zkušené streetworkery. Závěrem lze říci, že ČAS sdružuje všechny organizace a programy v České republice, které realizují různé metody sociální práce s mládeží i dalšími cílovými skupinami.¹ ČAS rovněž vytváří standardy a metodiky, zajišťuje audity kvality a podporuje supervizi.

Ulita je středisko volného času, které poskytuje služby v oblasti zájmového vzdělávání – programy pro aktivní využití volného času dětí, mládeže i dospělých účastníků. Hlavními oblastmi programů jsou kurzy a zájmové kroužky, otevřené dílny, tábory a prázdninové akce, výukové programy a soutěže pro školy v Praze 3.²

Karolína nás krátce seznámila s plánem týdne a dalšími důležitými aspekty naší stáže. Pak jsme se vydali do Klubu Beztíže na druhé straně budovy. Pracovníci Beztíže, organizace Neposeda a Klubu Cesta nás srdečně přivítali. Karolína nám představila organizaci ČAS – jak funguje, jak pomáhá dětem, mládeži i dospělým. Dozvěděli jsme se také o organizaci Beztíže.

Několik zajímavostí: ČAS každoročně v září pořádá Týden nízkoprahových klubů s cílem zvýšit jejich viditelnost a snížit prahy mezi kluby a veřejností. Týden práce s mládeží

¹<https://streetwork.cz/stranka/13/co-je-streetwork>

²<https://www.ulita.cz/>

v Estonsku je možná podobný. Pořádá se každý rok v listopadu a zaměřuje se na témata důležitá pro mládež (duševní zdraví, participace, možnosti práce s mládeží atd.). Využít tuto příležitost a upozornit na činnost klubů (jako to dělají v ČR při Týdnu nízkoprahových klubů v ČR) nám připadá jako dobrý nápad a mohli bychom to využít i pro naše kluby pro mládež. ČAS rovněž organizuje Časovanou botu, akci věnovanou nejlepším streetworkerům a streetworkerským týmům. V Estonsku se pořádá podobná akce – Rada pro vzdělávání a mládež každoročně vybírá nejlepšího pracovníka s mládeží.

Rádi bychom také upozornili na diskusní cyklus s názvem “ČAS OD ČASU”. Znamí lidé se v této sérii diskusních setkání snaží změnit nepochopení týkající se lidí ohrožených sociálním vyloučením, nízkoprahové sociální práce a streetworku. Pravidelnými hosty jsou významné osobnosti, které svou prací odstraňují předsudky a mění názory většinové společnosti.³

Ptali jsme se na různé otázky ohledně systému a některé věci pro nás byly těžko pochopitelné. Zároveň jsme také objevili podobnosti. Nakonec jsme si udělali dobrou představu o tom, jak vše funguje. Prevenci obvykle organizují nevládní organizace, které pracují podle zákona o sociálních službách. Budování vztahů začíná “zdola”: propojením se školami a diskuzemi o službách streetworku a preventivních programech (tyto programy byly na některých školách zavedeny o přestávkách – kontakt, monitoring a individuální práce).

³<https://casodcasu.cz/>

BEZTÍŽE

Beztíže je specializované oddělení Domu dětí a mládeže Praha 3 - Ulita, které spojuje různé přístupy k poskytování sociálních služeb mladým lidem ve věku 6 – 26 let. Beztíže působí v Praze 2, Praze 3 a Praze 10. Působí v ulicích a v klubech (Beztíže a Beztíže²), a poskytuje služby všem mladým lidem v obtížných životních situacích nebo s nestabilním rodinným zázemím, kteří se mohou dostat do rozporu se společenskými nebo sociálními normami. Beztíže provozuje dva nízkoprahové kluby a tři terénní programy pro ohroženou mládež. Kluby jsou pro všechny sociální vrstvy dětí a mládeže snadno dostupné. Služby jsou poskytovány bezplatně a anonymně. Kluby nabízejí svým klientům příjemné místo, bezpečné prostředí, různé vybavení a programy. Kromě zábavy a rozvojových aktivit poskytují také poradenství, sociální služby a kladou důraz na prevenci rizikového chování (záškoláctví, experimentování s drogami, rizikové sexuální chování apod.) Mladí lidé z okolí se v klubech pravidelně setkávají se svými kamarády, učí se novým dovednostem a diskutují s pracovníky. Společnými tématy mládeže v Beztíži je nedostatek motivace ve škole, agresivita, rvačky a násilí. Téma drog už není tak prvořadé jako dříve, ale je stále aktuální. Beztíže pořádá pravidelné i jednorázové workshopy ve svých nízkoprahových klubech i přímo v ulicích, nejznámější jsou rapové workshopy – díky nim několik klientů začalo tvořit vlastní muziku i jedna hudební skupina, která vystupuje na rapových akcích různě po ČR. Mladí zde mohou najít alternativní perspektivy a setkávat se s novými a inspirativními lidmi.

Kromě klubů a workshopů existují i další přístupy. Od roku 2009 Beztíže organizuje preventivní výjezdy mimo Prahu. Při výjezdech využívají metody zážitkové pedagogiky a program Cesta hrdiny, který do České republiky přinesl americký psycholog Bret Stephenson. Na výjezdech si mladí lidé mohou vyzkoušet například výtvarné techniky, sportovní aktivity, skupinové hry, činnosti vyžadující spolupráci, skupinovou reflexi, společné vaření, péči o domácnost a další.⁴

Další věc, které jsme si všimli, byly plakáty se sexuální tematikou na toaletách. Tuto praxi bychom mohli využít v estonských centrech mládeže, protože by mohla být přínosná i pro naši mládež.

Pro Klub Beztíže pracují tři pracovníci a stejně tak je tomu i v Klubu Beztíže². Streetworkeři se starají o tři oblasti: Praha 2, Praha 10 a Žižkov a pracují ve dvojicích. V naší organizaci také pracujeme tímto způsobem, ale v Praze se pracovníci i pracovní oblasti nestřídají, zatímco u nás ve stejné oblasti pracují různí lidé. Je to účinná metoda jak získat důvěru mladých, ale u

⁴ https://beztize.cz/co-delame__trashed/preventivni-vyjezdove-akce/

nás v Tallinnu není nutná, protože naše město je kompaktnější. V tak krátké době se těžko odhaduje, jak se párová dynamika liší od té naší, ale měli jsme pocit, že spolupráce mezi pracovníky je dobrá. Beztlíže pracuje v ulicích dvakrát až třikrát týdně.

Po prezentaci jsme se rozdělili do tří skupin. Jedna skupina se vydala do Klubu Cesta v Říčanech, dva z nás se věnovali streetworku v Praze 2 a Praze 10 a jeden z nás streetworku na Žižkově.

KLUB CESTA

Říčany jsou malé město v okrese Praha-východ ve Středočeském kraji, kde žije přibližně 16 000 obyvatel. Dozvěděli jsme se, že Říčany jsou také jednou z nejdražších oblastí pro bydlení v okolí Prahy, protože v posledních letech ceny nemovitosti výrazně vzrostly. Klub Cesta integrace, o.p.s. poskytuje sociální pomoc lidem v nouzi – mladým lidem, rodinám i seniorům, ale v klubu Cesta se zaměřuje na mládež ve věku od 7 do 26 let. Během pandemie covidu ztratili kontakt s mnoha 10-ti až 12-ti letými a nyní se s nimi snaží opětovně navázat kontakt.

Klub je součástí neziskové organizace Cesta integrace. Obecným cílem je přispívat k rozvoji nových a netradičních přístupů v sociální práci, a tím pomáhat zranitelným skupinám. Organizace má různé metody práce s klienty, provozuje klub pro mládež, mediační službu a právní poradenství pro lidi ve finančních potížích – dluhy, kreditní karty, soudní spory atd. Ve spolupráci s policií organizace zahájila projekt, v jehož rámci učí děti správně jezdit na motocyklech a tak mají možnost získat řidičský průkaz. Organizace je zapojena do projektu "Společně a odborně – podpora spolupráce a kvality nízkoprahových sociálních služeb". Rovněž nabízí program potravinové pomoci srovnatelný s programem Toidupank v Estonsku, na kterém spolupracuje s místní samosprávou. Prostřednictvím Cesty integrace se potravinová pomoc dostává přímo k lidem v nouzi. Odebírají potraviny z potravinové banky a později je distribuují rodinám v nouzi. Kromě toho Cesta spolupracuje s místním obchodem KOLOBĚH, který prodává darované zboží. Takto získané peníze jsou použity na podporu lidí v nouzi prostřednictvím sociálních služeb organizace Cesta integrace. Každoročně se koná několik komunitních akcí, jejichž cílem je poskytnout služby pro všechny – jedná se o tzv. Rodinné dny.⁵

Během naší návštěvy byli přítomni čtyři pracovníci a několik mladých lidí. V klubu lze trávit volný čas, ale také vyhledat pomoc s učením. K dispozici je kuchyňka, bar a další možnosti

⁵ <https://www.cestaintegrace.cz/>

jak trávit volný čas – například malá tělocvična. Měli jsme pocit, že mezi mladými lidmi a pracovníkem vzniklo opravdové pouto.

STREETWORK BEZTÍŽE

Streetwork v Praze 10 se podobal našemu streetworku. Od nákupního centra Eden jsme se vydali malými uličkami, až jsme došli ke starému skateparku se spoustou graffiti – k místu, kde bychom očekávali mnoho mladých lidí, ale ten den jsme tam nikoho nepotkali. Je to známé místo pro setkávání, Beztíže zde dříve pořádala například skateboardový workshop.

Na hřišti jsme potkali dvě dospívající dívky, my Estonci jsme se drželi v pozadí, protože jsme si mysleli, že čtyři dospělí by byla velká převaha, kdybychom je všichni oslovili. Naši čeští hostitelé s nimi krátce promluvili a pak nám řekli, že dívky nebyly moc komunikativní. Šli jsme se také podívat ke kostelu svatého Václava, před kterým byl billboard s informacemi o Beztlíži, fotografie různých činností pořádaných klubem a také informace o drogách, sexuálně přenosných chorobách a důležitých kontaktech. Jak jsme pochopili, organizace také určitou formou spolupracuje s církví.

Poté jsme se setkali s další dvojicí streetworkerů. Na závěr můžeme říci, že se nám zdálo, že se pražští streetworkeri potýkají s mnohem závažnějšími problémy než my v Estonsku. Ty se samozřejmě týkají témat jako jsou drogy, alkohol, problémy doma nebo ve škole. Krátká setkání s mládeží a rozhovory se streetworkery v nás vzbudily dojem, že rodiny mají více finančních problémů a že marihuana se na ulicích vyskytuje mnohem častěji. V Estonsku nemáme vyhraněnou romskou komunitu. Jelikož Romové čelí diskriminaci a vyloučení, vyvolává to různé obavy.

NEPOSEDA

Druhý den jsme se vydali na návštěvu Neposedy. Jedná se o komunitní sociální službu, která funguje již 22 let a za tu dobu pomohla více než 3 000 jednotlivců a rodinám, kteří se ocitli v nečekané situaci. Vysvětlili nám, že sem může přijít kdokoli a najít pomoc bez ohledu na povahu problému, s nímž se potýká. Pořádají také komunitní akce pro zlepšení života v okrajových částech Prahy. V roce 2018 organizace nabízela finanční pomoc do výše 20 000 Kč, o kterou mohly požádat sociálně slabé rodiny na vzdělávání svých dětí. Tato finanční pomoc pomohla dětem dokončit školní docházku a zvýšila jejich šance na získání budoucího

zaměstnání. Finanční prostředky pomohly doučovat děti se speciálními potřebami a zakoupit studijní pomůcky potřebné pro přijetí na učiliště nebo střední školu.⁶

V organizaci Neposedá probíhají tři projekty - Autobus (klub pro mládež a streetwork), HOPO (klub pro mládež a streetwork) a program Bydlení. Náš den jsme začali v HOPO, klubu pro mládež v Horních Počernicích, rovněž známé jako Praha 20 – městská část ve východní části Prahy. Jedná se o nízkoprahový klub, který se rovněž věnuje streetworku. Cílová věková skupina v klubu je 9 – 18 let, na ulici 9 – 26 let, přičemž většina klientů je ve věku 11 – 26 let. V klubu působí sociální pracovník a metodik, jeden odborník na závislosti a čtyři lidé se sociálním vzděláním. Nabízí různé aktivity, sportovní akce a tábory, vzdělávání, doučování atd. Provozní doba je od pondělí do pátku od 13:00 do 18:00 hodin. Klub také spolupracuje se zmíněným programem Bydlení.

Program Bydlení vznikl na začátku roku 2020 jako součást terénního programu Křižovatka, který působí ve východní části Prahy. Program podporuje osoby v bytové nouzi nebo osoby ohrožené ztrátou bydlení. Klienty jsou jak jednotlivci, tak rodiny. Podporu dostávají v různých fázích podle svých aktuálních potřeb. Může jít o pomoc s podáním žádosti o městský či obecní byt nebo s uzavřením nájemní smlouvy, až po komplexní podporu po získání bydlení s cílem udržet si ho natrvalo. Během roku 2020 program podpořil 12 jednotlivců a 16 rodin. Ve službě pracuje osm osob, které jsou převážně sociálními pracovníky. Najít vhodné bydlení pro klienty bývá náročné, protože v České republice panuje krize dostupnosti bydlení – ceny bytů neustále rostou a více než ostatních se to týká mladých lidí a lidí s nižšími příjmy. Ceny bytů jsou z hlediska příjmů neúměrně vysoké. Program poskytuje také materiální pomoc (potraviny, nábytek, oblečení) a asistenci. Kromě toho se pořádají akce pro lidi bez domova – grilování, vánoční akce a potravinové sbírky.

Z HOPO se dva z nás vydali do Autobusu, což je druhý klub pracující pod Neposedou.

Nachází se v Dolních Počernicích – městské části ve východní části Prahy. Je to nízkoprahový klub, který se věnuje i streetworku. Plánují také streetwork na školách. Cílovou skupinou jsou děti ve věku 9 – 18 let, se starší mládeží se pracuje individuálně, streetwork se věnuje dětem a mladým lidem ve věku 11 – 26 let. V klubu pracují čtyři lidé: sociální pracovník, odborník na závislosti a dva lidé se sociálním vzděláním. Klub funguje od pondělí do čtvrtka od 13:00 do 18:00 hodin. Nabízí aktivizační činnosti pro mládež, terapii, vzdělávání, doučování a prevenci. Nedílnou součástí jejich práce je práce s komunitou.

⁶<https://neposeda.org/>

Druhá část našeho týmu se vydala na streetwork a navštívila klub Beztiže² v Praze 2, poblíž

Nuselského mostu. Připravili si informace o Estonsku a vyvěsili je na zeď, aby se mládež dozvěděla něco o svých hostech, což bylo milé. Klub je malý a útulný, s vlastním koutkem pro individuální práci, kuchyňkou a otevřeným prostorem. Pracovníci mají vyhrazený svůj vlastní prostor. Mládež může využívat počítač a hrát stolní hry, do klubu pravidelně dochází lektor na doučování, který mladým lidem pomáhá s učením. Je dobré, že doučování má na starosti speciálně určený lektor. V době, kdy je klub otevřen, jsou přítomni dva pracovníci (tým klubu tvoří tři lidé) a jednou až dvakrát týdně dochází lektor, který pomáhá dětem s doučováním. Pochopili jsme, že ti, kteří pracují na ulici a v klubu se moc často nescházejí, přestože všichni pracují pod stejnou nevládní organizací. Naše praxe v Estonsku je opačná – na vzájemné kontakty klademe velký důraz. Klub i streetworkeři hodně pracují s romskou mládeží. Jak již bylo zmíněno, Romové v České republice čelí přetrvávajícím předsudkům a negativnímu vnímání, proto je klíčové pracovat na jejich zapojení a integraci. Klub a streetworkeři představují nezbytnou součást tohoto dialogu.

Náš den jsme zakončili společenským setkáním v Bistru Střecha – v baru, který je zároveň příkladem sociálního podnikání – v baru pracují lidé se zkušeností s bezdomovectvím nebo ti, kteří byli nedávno propuštěni z vězení. Bar je příjemným místem s chutným jídlem a skvělou atmosférou, kde jsme strávili příjemný večer. Kromě důstojného zaměstnání se zaměstnancům nabízí poradenství v oblasti bydlení, oddlužení apod. Po večeři jsme si šli prohlédnout město a hezky jsme si popovídali.

KLUB BĚCHO

Následující den jsme měli dopoledne volno, po kterém jsme se vydali do třetího klubu Neposedy – do Klubu Běcho. Jedná se o nejnovější klub, který byl otevřen na začátku září 2021, který je zároveň nízkoprahovým klubem pro děti a mládež. Klub Běcho se nachází v

Běchovicích na předměstí Prahy, asi 13 km východně od centra Prahy a slouží dětem a mladým lidem k tomu, aby mohli strávit čas se svými vrstevníky a realizovat se v tom, co je baví. Klub

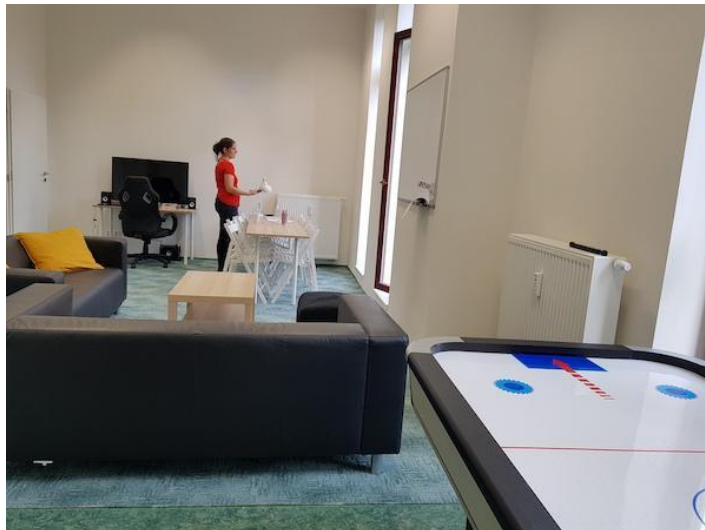
organizuje volnočasové a vzdělávací aktivity pro děti a mládež, klíčové je smysluplné a bezpečné trávení volného času a poskytnutí prostoru pro nalézání nových kamarádů. V klubu pracuje šest lidí, kteří se také věnují streetworku v okolí. Měli jsme možnost připojit se k týmu při streetworku a strávit čas v klubu. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, dva z nás šli do ulic a dva zůstali v klubu. Streetwork byl pro nás neobvyklým zážitkem, protože jsme šli do lesa. Prošli jsme se po naučné stezce, viděli pár koní a zamířili do Klánovického lesa, který se rozkládá na ploše přes 1000 ha. Lesem jsme prošli, aniž bychom někoho potkali, ale je známo, že v něm mládež tráví čas. Nakonec jsme došli ke škole, kde jsme si sedli a čekali, až se k nám mládež připojí. Je to účinná metoda, strávit určitou dobu na jednom místě, sedět a čekat na mládež. Tuto praxi někdy používáme i při našem streetworku. Byla tam také legální graffiti zeď, což je něco, co se snažíme v Tallinu iniciovat.

Během procházky jsme nemluvili se žádnými mladými lidmi, ale diskutovali jsme o našich pracovních metodách a našli podobnosti v tom, jak spolupracujeme a s jakými problémy se potýkáme. Upřímně řečeno jsou to univerzální témata – drogy a alkohol, problémy ve škole a doma.

Samotný klub vypadá velmi útulně a nově. Mladí lidé zde mohou hrát deskové hry nebo stolní hru Air Hockey, je zde malá kuchyňka a oddělená místnost pro doučování nebo kancelářskou práci. Mají také sál pro taneční tréninky nebo jiné aktivity, které vyžadují více prostoru.

(fotografie převzaty z <https://neposeda.org/program/klub-becho/>)

S dětmi jsme strávili nějakou dobu, věnovali jsme se ručním pracem, hráli jsme stolní hru Air Hockey a povídali si o jejich zájmech a životě obecně. Naše zkušenosti z Prahy ukázaly, že mládež ve věku 7 - 15 let neumí příliš dobře anglicky. Komunikovali jsme hlavně prostřednictvím překladače Google. Pomáhali nám i pracovníci a naše znalost ruštiny. Takže jsme se dokázali domluvit – bylo to dobré na procvičení a zároveň i výzva. Klub Běcho je otevřen v pondělí, ve středu a čtvrtek od 13:00 do 18:00. Když se blížila zavírací doba, nastal čas i pro nás vrátit se do hotelu a užít si večer.

FOTBAL PRO ROZVOJ

Poslední den jsme se sešli v Autobusu, abychom se dozvěděli o projektu Football3. Jedná se o projekt inspirovaný smrtí kolumbijského fotbalisty Andrése Escobara, který si na mistrovství světa ve fotbale v roce 1994 FIFA World Cup vstřelil vlastní gól, což vedlo k vyřazení jeho týmu a o jedenáct dní později k jeho vraždě. Jürgen Griesback se poté rozhodl, že je načase, aby fotbal nebyl jen o vítězství, ale také nástrojem, který lidi na hřišti sjednocuje. Metodika, která z této potřeby dialogu a porozumění vznikla, se nazývá Football3 a nyní se používá po celém světě. Tento přístup si osvojily organizace, které chtějí fotbal využívat k sociálním změnám. Nejde o dovednosti ve hře, ale v životě a o fair play. Místní organizace Fotbal pro rozvoj nám odprezentovala, jak tato metoda funguje.

Zápasy se hrají na tři poločasy:

- 1 debata hráčů před zápasem, kdy se dohodnou pravidla zápasu
- 2 samotný zápas
- 3 reflexe po zápase – hráči se sejdou mimo hřiště, aby si promluvili o tom, jak zápas probíhal a jak se dařilo naplňovat hodnoty fair play a respektu.

Kromě zápasu jsme se dozvěděli, že pracují s více než 20 nevládními organizacemi z celé České republiky a využívají svoji koncepci při každodenní práci s mládeží. Pořádají fotbalové ligy Fair play v různých regionech, organizují workshopy, školení, prezentace a další akce. Během června a července organizace cestuje po České republice s českými a zahraničními dobrovolníky ze sítě Street football world. Účastní se také mezinárodních projektů a iniciativ. V Estonsku také využíváme fotbal jako nástroj rozvíjející mládež. SPIN je unikátní, vědecky ověřený program rozvoje mládeže založený na sportu. Setkání se konají třikrát týdně a spočívají ve fotbalovém zápase a sociálních workshopech. Od programu Football3 se stále ještě značně liší, oba programy mají své výhody. Po prezentaci se dva z nás zúčastnili zápasu. Snažili jsme se do hry zapojit naše zcela nové poznatky, což byla pro nás nová zkušenost. Měli jsme pocit, že diskuze byla trochu dlouhá a mohla by snížit zájem o hru. Celkově je to ale skvělý nástroj, jak mladé lidi učit respektu a dalším hodnotám.

KLUB CESTA - STREETWORK VE STŘEDNÍ ŠKOLE ŘEMESEL KUNICE

Ve stejný den se jeden z nás vrátil do Říčán, aby viděl, jak Klub Cesta pracuje s místní školou. Střední škola řemesel Kunice je střední škola, která poskytuje vzdělání s výučním listem žákům praktických základních škol, speciálních základních škol nebo základních škol, u kterých pedagogicko-psychologická poradna nebo speciální pedagogické centrum diagnostikovala důvod pro vzdělávání ve střední speciální škole. Vyučít se lze pěti oborům: cukrář, florista, kuchař, prodavač nebo pečovatel. Ve škole studuje 53 žáků. Věk studentů se liší, ale všichni jsou to mladí lidé se speciálními potřebami. Škola se nachází na malebném místě, uprostřed lesa. Mladí lidé nás po našem příjezdu přišli přivítat. Pracovníci Klubu Cesta navštěvují tuto školu jednou týdně a mladé lidi dobře znají. Vzali jsme s sebou stolní hry. Hlavní je samozřejmě komunikace. Mladí lidé tráví ve škole celý týden a odjíždějí jen na víkendy, takže rozhovor s někým zvenčí je pro ně jako závan čerstvého vzduchu. Samotné umístění poněkud omezuje život mladých – nemohou trávit večery s kamarády v kavárně nebo v parku. Klub Cesta dělá s mladými lidmi potřebnou práci a nabízí jim alternativu ke každodenní rutině.

Když jsme přijeli, škola slavila halloween. Všichni mladí lidé měli kreativní a zábavné kostýmy a my jsme se rádi nechali pomalovat. Snažili se také mluvit anglicky, ale většinou se otázky překládaly do obou jazyků, takže jsme se mohli domluvit. Chvíli jsme si povídali o drogách a životě ve škole. Později došlo na neplánovanou taneční párty, která začala tím, že několik mladých lidí začalo napodobovat své oblíbené baviče a pak přerostla ve velký večírek v sále. Jídlo, které se podávalo, připravila samotná mládež. Všichni jsme pak vybírali nejlepší kostýmy. Zúčastnil se i ředitel školy a měli jsme možnost si krátce popovídat. Také jsme si prohlédli školu.

Pro modernizaci a zkvalitnění výuky Střední škola řemesel Kunice průběžně podává žádosti o finanční podporu z různých mimorozpočtových zdrojů, včetně evropských fondů.⁷ Lidé, kteří zde pracují, působili nadšeně a bylo cítit, že pracují srdcem. Zdálo se, že si mladí lidé halloweenský večírek opravdu užívají, všichni byli veselí a upovídaní, i když to bylo trochu chaotické. Pracovníci Klubu Cesta navázali se školou a mládeží dobrý vztah, vypadalo to na solidní spolupráci. Z rozhovorů, které jsme vedli, vyplynula potřeba dalších pracovníků, Klub Cesta zvládá mnoho úkolů a pracovníkům by mohlo hrozit vyhoření.

Závěrem lze říci, že jsme prožili poučný a inspirativní týden, během něhož jsme načerpali spoustu poznatků. Cítili jsme se vítáni a každá naše otázka byla zodpovězena. Informací bylo tolik, že to občas bylo až zahlcující, ale tyto intenzivní poznatky nám přinesly nové nápady.

⁷ <https://www.ssrkunice.cz/>

Mezi estonskými a českými metodami streetworku je několik významných rozdílů. V České republice většinou neoslovují mladé lidi, se kterými jsou již v kontaktu, pokud jsou ve skupině⁸ nebo s rodiči, ale my ano. Domnívají se, že mládeži by se nemuselo líbit, kdyby jejich kamarádi nebo rodiče věděli o jejich spojení s těmito organizacemi. My vždy předpokládáme, že je to v pořádku. My se s mladými lidmi také objímáme a podáváme si s nimi ruce, ale oni ne. Také mladým lidem neříkáme klienti. Existují také určité rozdíly v povaze problémů, které na ulici řešíme. Líbila se nám dynamika v týmech – byla vřelá, ohleduplná a odlehčená, a párkrát jsme se zasmáli. Tato zkušenost byla inspirativní příležitostí ke sdílení dobré praxe a my jsme za ni velmi vděční.

⁸ POZNÁMKA NEPOSEDY: V Neposedovi neoslovujeme mladé lidi, pokud jsou sami nebo ve dvojici, ale oslovujeme skupinky mladých.